Lietvedības Nr.104AA-1149-13/19

Lietas materiāli Nr.A420567811

SPRIEDUMS

Rīgā 2013.gada 21.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā

tiesnese Aina Nicmane

tiesnese Tamāra Broda

tiesnesis Guntars Kveska

2013.gada 14.novembrī Abrenes ielā 3, Rīgā, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ (/pers. A/), personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 9.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 10.februārī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB) Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciāliste /pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.001093 (turpmāk – protokols) par to, ka /pers. A/, savienojot AS n/a valdes locekļa amatu ar aizliegtu:

1) SIA n/a valdes priekšsēdētāja amatu (ieņem amatu no 2009.gada 26.februāra līdz šim brīdim *(protokola sastādīšanas brīdim)* laika periodā no 2010.gada 19.marta līdz šim brīdim *(protokola sastādīšanas brīdim)* nesaņemot atlīdzību, bet 2008.gada 31.decembrī, esot AS n/a padomes locekļa amatā, noslēdzot Līgumu par konkurences ierobežojumu Nr.4 (līguma darbības laiks līdz 2010.gada 31.decembrim) un par līguma izpildi laika periodā no 2010.gada 19.marta līdz 2010.gada 31.decembrim saņemot ikmēneša atlīdzību Ls 180 apmērā;

2) SIA n/a valdes locekļa amatu laika periodā no 2010.gada 1.marta līdz 2010.gada 31.augustam, nesaņemot atlīdzību, bet 2010.gada 1.aprīlī, esot SIA n/a valdes locekļa amatā, noslēdzot Līgumu par konkurences ierobežojumu Nr.1 un par līguma izpildi saņemot ikmēneša atlīdzību;

3) Darba līguma Nr.1, noslēgtu 2010.gada 1.martā ar SIA n/a, izpildi un par to saņemot ikmēneša atlīdzību;

ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektās daļas 4.punktā noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus un 9.panta pirmajā daļā valsts amatpersonai noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus.

/pers. A/ pēc iecelšanas AS n/a valdes locekļa amatā 2010.gada 19.martā, saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta pirmās daļas 1.un 2.punktu bija pienākums septiņu dienu laikā, tas ir, līdz 2010.gada 25.martam, paziņot AS n/a par to, ka viņš ieņem papildus amatu AS n/a valdes locekļa amatam, tas ir:

1) SIA n/a valdes priekšsēdētāja amatu (amatu ieņem no 2009.gada 26.februāra līdz šim brīdim *(protokola sastādīšanas brīdim)* un iesniegt iesniegumu SIA n/a ar lūgumu atbrīvot viņu no SIA n/a valdes priekšsēdētāja amata;

2) SIA n/a valdes locekļa amatu (amatu ieņēma no 2010.gada 1.marta līdz 2010.gada 31.augustam) un iesniegt iesniegumu SIA n/a ar lūgumu atbrīvot viņu no SIA n/a valdes locekļa amata;

3) SIA n/a izpilddirektora amatu (Darba līgums Nr.1, no 2010.gada 1.marta līdz 2010.gada 1.aprīlim) un iesniegt iesniegumu SIA n/a ar lūgumu atbrīvot viņu no SIA n/a izpilddirektora amata.

/pers. A/ nav iesniedzis paziņojumu AS n/a par to, ka viņš ieņem (ieņēma) vienu vai vairākus amatus (pilda, pildīja līgumu vai pilnvarojumu), kura savienošana ar valsts amatpersonas amatu ir (bija) aizliegta.

Līdz ar to, /pers. A/ nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta pirmajā daļā valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu izpildes kārtību.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka atbildība par šiem pārkāpumiem ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu

kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.[28], 166.[30]pantā (lietas 2.sējuma 24.-26.lapa).

[2] 2011.gada 8.martā KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieks /pers. C/, saskaņā ar LAPK 35., 37.panta ceturto daļu, 244., 272., 275.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēma lēmumu Nr.870/1-24/17 (turpmāk – sākotnējais lēmums) saukt /pers. A/ pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[28], 166.[30]panta par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu un sodīt ar naudas sodu Ls 200 (divi simti lati) (lietas 2.sējuma 18.-22.lapa).

[3] Sākotnējo lēmumu [2] /pers. A/ apstrīdēja KNAB priekšniekam /pers. D/ (turpmāk tekstā – augstākā amatpersona), lūdzot to atcelt (lietas 2.sējuma 14.-16.lapa).

[4] 2011.gada 25.maijā augstākā amatpersona ar lēmumu Nr.1/4435 atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu [2], bet /pers. A/ sūdzību [3] noraidīja (lietas 1.sējuma 16.-26.lapa, lietas 2.sējuma 2.-12.lapa).

[5] Augstākās amatpersonas lēmumu [4] /pers. A/ apstrīdēja Administratīvā rajona tiesā, lūdzot to atcelt no tā pieņemšanas brīža (lietas 1.sējuma 3.-10.lapa).

[6] Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama tiesnese Inga Juhņeviča (turpmāk tekstā – tiesa), 2013.gada 9.augustā, pamatojoties uz LAPK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta sesto daļu un 289.[18]pantu, atstāja negrozītu augstākas amatpersonas 2011.gada 25.maija lēmumu Nr.1/4435 (2011.gada 8.marta lēmums Nr.870/1-24/17), bet /pers. A/ (/pers. A/) sūdzību noraidīja (lietas 1.sējuma 76.-83.lapa). Tiesa spriedumu motivēja ar tālāk norādīto.

Tiesa citēja LAPK 166.[28]pantu, 166.[30]pantu, 289.[13] panta trešo daļu, likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 18.punktu, 6.pantu, 7.panta piekto daļu, 8.panta pirmo daļu, 9.panta pirmo daļu.

Tiesa atzina, ka iestādes lēmumā (sākotnējā lēmumā) ietvertais pamatojums par to, ka AS n/a (privātā kapitālsabiedrība, kurā valsts daļa pamatkapitālā pārsniedz 50 procentus) valdes locekļa amats ir valsts amatpersonas amats, ka /pers. A/ (/pers. A/) kā AS n/a valdes loceklis nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektajā daļā noteiktos valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus un likuma 9.panta pirmajā daļā noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus, kā arī nav ievērojis likuma 8.panta pirmajā daļā norādīto valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumu izpildes kārtību un ir izdarījis LAPK 166.[28] un 166.[30]pantā paredzētos administratīvos pārkāpumus, ka /pers. A/ (/pers. A/) ir vainīgs šo pārkāpumu izdarīšanā un ir sodāms par šiem administratīvajiem pārkāpumiem, kā arī par /pers. A/ (/pers. A/) uzliktā naudas soda apmēru, ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojās lēmumā (sākotnējā lēmumā) ietvertajai motivācijai un to neatkārtoja.

Tiesa konstatēja, ka iestāde ir izvērtējusi /pers. A/ (/pers. A/) apsvērumus un sniegusi argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ /pers. A/ (/pers. A/) norādītie apsvērumi par to, ka attiecīgajā amata ieņemšanas laikā /pers. A/ (/pers. A/) nebija saistoši likumā noteiktie amata savienošanas un ienākumu gūšanas ierobežojumi, ka tiek nepamatoti ierobežotas /pers. A/ (/pers. A/) tiesības pārvaldīt viņam piederošās investīcijas, ka līgumus par konkurences ierobežojumu ievērošanu /pers. A/ (/pers. A/) noslēdza kā bijušais darba ņēmējs un tos viņam nebija tiesības vienpusēji pārtraukt, ka atlīdzības par konkurences ierobežojumu ievērošanu saņemšana nav aizliegta ar likumu, ir noraidāmi. Tiesa iestādes argumentāciju atzina par pamatotu, tādēļ atkārtoti minētos apsvērumus neanalizēja.

Tiesa norādīja, ka 1992.gada 10.marta līgums starp Latvijas Republikas valdību un Zviedrijas Karalistes valdību par ieguldījumu veicināšanu un savstarpējo aizsardzību nenoteic interešu konflikta novēršanas valsts amatpersonu darbībā jautājumus. Līdz ar to, nav konstatējama pretruna starp Interešu konflikta novēršanas likuma normām un minēto starpvaldību līgumu, kā arī nav pamata uzskatīt, ka uz AS n/a dibinātājiem (ārvalstu investoriem) un valdes locekļiem neattiecas ar korupcijas novēršanu saistītā likumdošana.

No Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā ietvertā demokrātiskās republikas jēdziena izriet valsts pienākums savā darbībā ievērot tiesiskas valsts pamatprincipus, tostarp tiesiskās paļāvības principu. Tomēr tiesiskās paļāvības princips neizslēdz valsts iespēju grozīt pastāvošo tiesisko regulējumu. Grozot tiesisko regulējumu, valstij ir jāņem vērā tās tiesības, uz kuru saglabāšanu vai īstenošanu personai var būt izveidojusies paļāvība. Tiesiskās paļāvības princips prasa, lai valsts, mainot normatīvo regulējumu, ievērotu saprātīgu līdzsvaru starp personas paļāvību un tām interesēm, kuru nodrošināšanas labad regulējums tiek mainīts (*sk. Satversmes tiesas 2010.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr.2010-25-01 4.punktu*).

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 18.punkts, 7.panta piektā daļa ir spēkā jau no 2002.gada 10.maija. Līdz ar to, jau brīdī, kad /pers. A/ (/pers. A/) tika ievēlēts AS n/a valdes locekļa amatā un iekļauts valsts amatpersonu sarakstā (2010.gada 19.martā) pastāvēja attiecīgais tiesiskais regulējums. Līdz ar to, tiesa nekonstatēja, ka tiesiskā regulējuma izmaiņu rezultātā nepamatoti ir skartas kādas /pers. A/ (/pers. A/) tiesības, kas radušās, pamatojoties uz iepriekš spēkā esošajām tiesību normām.

Tiesa konstatēja, ka kontrolējošās valsts iestādes noteikti un nemainīgi AS n/a valdes locekļa amatu ir atzinušas par valsts amatpersonas amatu. Lietā nav pierādījumu par pretējo. Līdz ar to, tiesa nekonstatēja, ka /pers. A/ (/pers. A/) pēc ievēlēšanas AS n/a valdes locekļa amatā (2010.gada 19.martā) iestādes rīcības rezultātā būtu ieguvis kādas tiesības un likumiskās intereses, uz kuru īstenošanu viņam būtu radusies tiesiskā paļāvība.

Tiesa atzina, ka lietā nav nozīmes /pers. A/ (/pers. A/) apsvērumam, ka viņš arī pirms tam ir pildījis citus amatus AS n/a, jo, pat, ja /pers. A/ (/pers. A/) kādā no iepriekš ieņemtajiem amatiem varēja būt radusies tiesiskā paļāvība uz konkrētu tiesību saglabāšanu vai īstenošanu, tās izbeidzās līdz ar viņa atbrīvošanu no konkrētā amata.

Tiesa atzina, ka /pers. A/ (/pers. A/) nepamatoti atsaucas uz likumdošanas izmaiņām un tiesiskās paļāvības principa piemērošanu.

[7] Par tiesas spriedumu apelācijas sūdzību ar pielikumiem (lietas 1.sējuma 88.-101.lapa) iesniedza /pers. A/ (/pers. A/), kurā, pamatojoties uz Satversmes 92.pantu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantu, LAPK 37.panta pirmo daļu un 239.panta 7.punktu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 31.martam), 289.[7]panta pirmo un sesto daļu, 289.[11]panta pirmo

daļu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[18]panta pirmo daļu, 289.[20]panta pirmo daļu, 289.[21]panta trešo daļu un 289.[22]panta pirmo daļu, lūdzot atcelt Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 9.augusta spriedumu lietā, atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2011.gada 25.maija lēmumu Nr.1/4435 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

[7.1] Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tiesa, izskatot lietu un taisot spriedumu nav piemērojusi tādas LAPK normas, kuras vajadzēja piemērot, bet ir nepareizi interpretējusi un piemērojusi LAPK tiesību normas, kuras nevajadzēja piemērot, kā arī nepareizi vērtējusi pieteikumā un KNAB lēmumā norādītos faktiskos lietas apstākļus un lietas materiālos esošos pierādījumus, kas novedis pie nepareiza un likumam neatbilstoša sprieduma taisīšanas.

[7.2] *Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka izskatot pieteikumu bez pieteicēja un aizstāvja (zvērināta advokāta) klātbūtnes, tiesa ir būtiski pārkāpusi LAPK, Satversmes un Latvijas Republikai saistošu starptautisko normatīvo aktu tiesību normas.*

Viņš dzīvo Vācijā un Latvijas Republikā neuzturas, līdz ar to, savu lietu vešanai un juridiskās palīdzības sniegšanai Latvijas Republikā viņš ir nolīdzis un pilnvarojis zvērinātu advokātu /aizstāvis/. Tiesa atzina, ka pilnvara zvērinātam advokātam nav noformēta likumā noteiktajā kārtībā, bet pēc sprieduma pilna teksta sastādīšanas tiesa uz šīs pašas pilnvaras pamata izsniedza zvērinātam advokātam sprieduma norakstu, atļaujot parakstīties par sprieduma saņemšanu advokāta palīgam. Tādejādi, pretēji tiesas sēdē nolemtajam, tiesa uzskatīja, ka pilnvarojums zvērinātam advokātam ir noformēts atbilstoši likuma prasībām.

Tiesa ir lēmusi jautājumu tikai un vienīgi par to, vai lietu ir iespējams izskatīt bez viņa klātbūtnes, neskatoties uz to, ka viņš vēlējās, lai tiesas procesā juridisko palīdzību viņam sniedz kvalificēts jurists. Līdz ar to, tiesa nav vērtējusi vai pastāv LAPK 289.[11]panta pirmajā daļā noteiktais lietas izskatīšanas atlikšanas iemesls. Izskatot lietu bez viņa un advokāta klātbūtnes, viņam tika liegtas tiesības sniegt paskaidrojumus un iebildumus uz KNAB pārstāvja apgalvojumiem, līdz ar to, tiesa ir pieļāvusi fundamentālu personas pamattiesību pārkāpumu un faktiski liegusi pieeju tiesai. Šāda rīcība ir pretēja likuma normām un Latvijas Republikai saistošajiem normatīvajiem aktiem.

[7.3] Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka 2011.gada 8.martā, tas ir, dienā, kad tika piemērots administratīvais sods, jau bija iestājies noilgums administratīvā soda uzlikšanai saskaņā ar LAPK 37.panta pirmo daļu (redakcijā uz administratīvā soda piemērošanas dienu - 2011.gada 8.martu). Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka noilgums administratīvā soda piemērošanai ir iestājies 2011.gada 28.janvārī.

[7.4] Tiesa nav izvērtējusi pēc būtības pieteikumā tiesai noradītos motīvus KNAB lēmuma atcelšanai. Viņam netika paziņots un viņš netika informēts, ka 2010.gada 19.oktobrī kāda no valsts institūcijām nolēmusi viņu iekļaut valsts amatpersonu sarakstā, nedodot nekādu pārejas periodu attiecīgo likuma formalitāšu nokārtošanai.

[7.5] Tiesa nav izvērtējusi pieteikumā iekļauto motivāciju, ka līgumi par konkurences ierobežojuma ievērošanu un samaksas saņemšana par konkurences ierobežojumu nav saistīta ar valsts amatpersonu amatu savienošanu, līdz ar to nav konstatējams arī kāds no KNAB norādītajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Konkurences ierobežojuma ievērošana nav amats citā kapitālsabiedrībā un tā nav amata pienākumu pildīšana. Samaksas saņemšana par konkurences ierobežojuma ievērošanu nav aizliegta ne ar vienu normatīvo aktu.

[8] KNAB priekšnieks /pers. C/ iesniedza tiesai paskaidrojumus par /pers. A/ (/pers. A/) apelācijas sūdzību (lietas 1.sējuma 107.-108.lapa), lūdzot apelācijas sūdzību noraidīt kā nepamatotu.

[8.1] KNAB norādīja, ka LAPK 166.[28] un 166.[30]pants ir iekļauts LAPK divpadsmitajā „c" nodaļā Administratīvie pārkāpumi korupcijas novēršanas jomā, līdz ar to, /pers. A/ (/pers. A/) administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā tika piemērota LAPK 37.panta ceturtā daļa, kas paredzēja, ka administratīvo sodu par LAPK divpadsmitajā „c" nodaļā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā gada laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Līdz ar to, ir būtiski noskaidrot, kad attiecīgais administratīvais pārkāpums ir atklāts.

KNAB, kā kompetentajai iestādei, ir nepieciešams veikt noteiktas procedūras, lai nonāktu līdz pārkāpuma atklāšanai, proti, ir jāpieprasa informācija no citām institūcijām, kā arī jāiegūst citi pierādījumi, uz kuru pamata KNAB var secināt, ka attiecīgajās darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Augstāks tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzina, ka ziņu saņemšana par administratīvo pārkāpumu var būt pietiekama, lai sāktos noilguma termiņš tikai tad, ja šīs ziņas ir nostiprinātas noteiktā procesuālā formā. Administratīvo pārkāpumu lietvedībā šī forma ir administratīvā pārkāpuma protokols vai lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu. Kopš šā brīža administratīvais pārkāpums ir atklāts, respektīvi, iestādei ir ienākušas ziņas par administratīvo pārkāpumu un četru mēnešu laikā iestādei ir jāpieņem lēmums par personas sodīšanu vai cits lēmums. Arī persona, pret kuru uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, var paļauties, ka tiesiskā noteiktība iestāsies četru mēnešu laikā, respektīvi, persona tiks vai netiks sodīta vai lietvedība tiks izbeigta. Jebkādas iestādes rīcībā nonākušas ziņas par iespējamo administratīvo pārkāpumu bez to procesuālas noformēšanas šādu noteiktību nerada un nav pietiekamas, lai iesāktos noilguma tecējums. Tādējādi jēdziens „atklāšanas diena" ir tulkojams kā diena, kad iestāde sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu vai pieņēmusi lēmumu uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-10/2007, 2009.gada 2.marta spriedumu lietā Nr.SKA-6/2009*).

KNAB visu lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju saņēma 2011.gada 17.janvārī. Ņemot vērā, ka KNAB tika saņemta liela apjoma informācija, kuras izvērtēšanai bija nepieciešams laiks, lai pieņemtu vienu no LAPK 238.[1]panta pirmajā daļā minētajiem lēmumiem, KNAB amatpersona, ievērojot panta otrajā daļā noteikto termiņu, pēc visas saņemtās informācijas apkopošanas un izvērtēšanas 2011.gada 26.janvārī sagatavoja ziņojumu Nr.14-5/10, uz kura pamata KNAB atbildīgā persona rezolūcijas veidā 2011.gada 26.janvārī pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu. Līdz ar to,

uzskatāms, ka KNAB administratīvo pārkāpumu ir atklājis 2011.gada 26.janvārī. Lēmums par administratīvā soda piemērošanu KNAB ir pieņēmis 2011.gada 8.martā, tādējādi ievērojot LAPK 37.panta ceturtajā daļā noteikto četru mēnešu termiņu.

[8.2] Papildus KNAB norādīja, ka tiesā ir iesniegti visi dokumenti un pierādījumi, uz kuru pamata KNAB /pers. A/ (/pers. A/) darbībās ir konstatējis administratīvā pārkāpuma sastāvu. Līdz ar to sūdzībā norādītais, ka KNAB ir slēpis lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā nav pamatots. Ņemot vērā, ka /pers. A/ (/pers. A/) apelācijas sūdzības trešajā punktā ir norādījis tos pašus argumentus, kurus norādījis savā sūdzībā, pārsūdzot KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka 2011.gada 8.marta lēmumu un KNAB priekšnieka 2011.gada 25.maija lēmuma Nr.1/4435 konstatējuma un pamatojuma daļā ir atspoguļots KNAB viedoklis un argumenti par /pers. A/ (/pers. A/) sūdzībā izteikto apstrīdēšanas pamatojumu un izteiktajiem iebildumiem, paskaidroja, ka KNAB uztur tos pašus argumentus, kas norādīti minētajā lēmumā un uzskata, ka lēmums ir tiesisks un pamatots.

[9] *Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot LAPK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesu kolēģijai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams*.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu [6], apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus [7] un paskaidrojumos norādīto [8], tiesu kolēģija konstatē, ka apelācijas sūdzība noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts, līdz ar to, nav likumīga pamata apmierināt sūdzībā izteikto lūgumu - atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2011.gada 25.maija lēmumu Nr.1/4435, bez tam, apelācijas instances tiesa saskaņā ar LAPK normām izvērtē rajona (pilsētas) tiesas nolēmumu likumību un pamatotību.

Tiesu kolēģija atzīst, ka tiesas spriedumā un KNAB lēmumos, kā arī paskaidrojumos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to, izvērstāks argumentu izklāsts šajā nolēmumā nav nepieciešams saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumiem.

[11] Tiesu kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto [7.2],konstatē, ka tiesa /pers. A/ (/pers. A/) par lietas izskatīšanas laiku un vietu bija paziņojusi likumā noteiktā kārtībā, uz ko norāda apstāklis, ka 2013.gada 31.jūlijā tiesā bija saņemts /pers. A/ (/pers. A/) aizstāvja zvērināta advokāta Valsts amatpersona lūgums, kuru parakstīja advokāta palīgs /pers. I/, atlikt lietas izskatīšanu, kaut gan, tiesa nebija paziņojusi aizstāvim par tiesas sēdi, jo tiesas rīcībā nebija ziņu, ka /pers. A/ (/pers. A/) ir aizstāvis. Līdz lietas izskatīšanai tiesā /pers. A/ (/pers. A/) nepaziņoja par savas neierašanās uz tiesas sēdi iemesliem, kā arī nelūdza izskatīt sūdzību bez viņa klātbūtnes.

Tiesu kolēģija vērš sūdzības iesniedzēja uzmanību, ka saskaņā ar LAPK 262.pantu, fiziskai personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības uz aizstāvību. Aizstāvim administratīvā pārkāpuma lietā ir tiesības sniegt aizstāvību tikai personai klātesot un aizstāvis neaizvieto aizstāvamo personu, bet rīkojas tās interesēs. Aizstāvība nekādā gadījumā nav saistāma un attiecināma uz pārstāvību, kas ir pilnīgi cits tiesību institūts ar citiem pienākumiem un tiesībām.

Līdz ar to, tiesu kolēģija konstatē, ka tiesa, izskatot sūdzību bez /pers. A/ (/pers. A/) un viņa aizstāvja /pers. J/ klātbūtnes, nav būtiski pārkāpusi LAPK, Satversmes un Latvijas Republikai saistošu starptautisko normatīvo aktu tiesību normas.

[12] Tiesu kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto [7.3] un pārbaudot, vai /pers. A/ (/pers. A/) lietvedības gaitā tika ievērots LAPK 37.pantā *Administratīvās atbildības noilgums* noteiktais termiņš, konstatē tālāk sekojošo.

/pers. A/ (/pers. A/) saukts pie administratīvās atbildības 2011.gada 8.martā pēc LAPK 166.^{28}, 166.^{30}panta [2], kas ir iekļauti LAPK divpadsmitā „c" nodaļā *Administratīvie pārkāpumi korupcijas novēršanas jomā*. Līdz ar to, tiesu kolēģija secina, ka konkrētajā gadījumā, nosakot administratīvā soda uzlikšanas termiņu, bija piemērojama LAPK 37.panta ceturtā daļa, nevis pirmā daļa, kā to nepareizi sūdzībā norādīja sūdzības iesniedzējs.

Saskaņā ar LAPK 37.panta ceturto daļu (likuma redakcijā no 2010.gada 3.marta līdz 2011.gada 31.martam) administratīvo sodu par LAPK divpadsmitajā „c" nodaļā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā gada laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Ņemot vērā judikatūru, jēdziens „atklāšanas diena" tulkojams kā diena, kad iestāde ziņas par administratīvo pārkāpumu nostiprinājusi administratīvā pārkāpuma protokolā vai pieņēmusi lēmumu uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 2.marta sprieduma lietā Nr.SKA-006/2009 10.-14.punktu, 2009.gada 12.augusta sprieduma lietā Nr.238/2009 9.punktu)*.

Tiesu kolēģija konstatē, ka KNAB amatpersona lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju saņēma 2011.gada 17.janvārī (lietas 2.sējuma 128.-132.lapa), kā tas redzams no KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenās inspektores Valsts amatpersona 2011.gada 26.janvāra ziņojuma Nr.14-5/10, 2011.gada 26.janvārī KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieks /pers. C/ rezolūcijas veidā pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu (lietas 2.sējuma 28.-29.lapa). Līdz ar to, tiesu kolēģija secina, ka pārkāpuma atklāšanas diena ir 2011.gada 26.janvārī.

2011.gada 10.februārī KNAB amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu [1], 2011.gada 8.martā pieņēma lēmumu par soda uzlikšanu [2].

Ņemot vērā augstāk norādīto, tiesu kolēģija konstatē, ka noilgums administratīvā pārkāpuma lietā nav iestājies.

[13*] Tiesu kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto [7.4], [7.5], ka tiesa nav izvērtējusi pēc būtības pieteikumā tiesai norādītos motīvus KNAB lēmuma atcelšanai, konstatē, ka KNAB augstākās amatpersonas lēmumā ir atspoguļota plaša argumentācija /pers. A/ sūdzībā izteiktajam sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas pamatojumam un izteiktajiem iebildumiem*. Tiesu kolēģija konstatē, ka tiesa, izskatot */pers. A/* sūdzību, saskaņā ar LAPK 283.[13]panta trešo daļu atzina par pamatotu augstākās amatpersonas lēmumā ietverto pamatojumu, pievienojās tam, līdz ar to, plašāku argumentāciju sūdzībā norādītajiem motīviem, kuri pamatā bija analoģiski sūdzības motīviem par sākotnējo lēmumu, nesniedza.

Tiesu kolēģija vērš uzmanību, ka LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Senāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-186/2012 10.punktu, 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-584/2013 10.punktu*). Minētos nosacījumus tiesa ir ievērojusi un tiesu kolēģija Senāta viedokli ņem vērā arī izvērtējot apelācijas sūdzībā un tās pielikumā norādīto.

Rezolutīvā daļa

[14]Pamatojoties uz LAPK 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu tiesu kolēģija

nosprieda

Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 9.augusta spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.A420567811 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ (/pers. A/), personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2013.gada 21.novembrī.

Tiesnese A.Nicmane

Tiesnese T.Broda

Tiesnesis G.Kveska